

Sygn. akt I CSK 84/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku Bank [...] S.A. w W.
przy uczestnictwie Gminy Lesznowola i Skarbu Państwa - Ministra Skarbu Państwa
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Gminy Lesznowola
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt V Ca 2020/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 120
(sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik Gmina Lesznówola we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 września 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Hipoteka na nieruchomości macierzystej, z której wydzielono nieruchomość uczestnika postępowania (skarżącej), powstała w 1998 r., a więc niewątpliwie przed podziałem tej nieruchomości, to zaś zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanym także w skardze kasacyjnej, pozwala uznać, że na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst Dz.U. z 2013, poz. 707 ze zm.), na nieruchomości uczestnika powstała z mocy prawa hipoteka łączna. Nie ma znaczenia, że do czasu powstania nieruchomości uczestnika nieruchomość macierzysta należała do różnych podmiotów. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398 § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek złożony przez wnioskodawcę w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.